

ЖУМХУРИЯТИМИЗДА

Сайди УМИРОВ,

ТошДУ журналистика факультети декани муовини.

БАЙРАМЛАР, муҳим саналарни муносиб нишонлашнинг энг муносиб йўли ҳал этилмаган муаммоларга диққат-эътиборни қаратиш эканлигини аста-секин ағлаб етатишга ўқшаймиш. Бу — ахшилик аломати, сархушликдан ҳўшроқ, суҳандонликдан ишбилармонлик, ишбилармонлик сари қўйилган қадамлар.

Апрель, май ойларида бирин-кетин келган кутлуғ аймларнинг кейингиси — фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 45 йиллиги бўлди. Бу улуг байрам кунлари жумҳуриятимизда ҳамду-сано, беландервоз гаплар одатадиган камроқ янгради. Улуг Ватан уруши ноғиронларига, қатнашчиларига, байналмилалчи жангчиларга ва ҳалок бўлган ҳарбий хизматчиларнинг оилаларига қўшимча имтиёзлар бериш тўғрисида Президентимиз фармони ҳар қандай қиройли сўз, ялтироқ гапнинг ўзини босадиган амалий иш бўлди.

Майнинг бошларида кўп болали оилалар учун ҳар ойда бериладиган нафақа икки баравар ошганлиги, яқинда эса аҳоли шахсий хўжалигидаги моллар ва паррандаларнинг ем-хашак билан таъминлаш ҳамда чорвачилик маҳсулотини кўпайтириш

тўғрисида Президент фармонлари чиқди. Бу уч қарор, ҳеч шубҳасиз, доа ва мардона қарорлар, мустақил, дадил қадамлар бўлди. Жумҳурият раҳбарияти манфаатдор аҳолининг айна дилидаги ишни қилди, халқ кўзига тик қарайдиган бўлди. Бунга имконият, маблаг қидирилди, топилди.

Бемуруват кўрмасин давлат юзун, Беҳадият соҳибни тож улмасун.

— Хўп солиб айтган экан-да озарнинг машҳур ҳақгўй шоири Имомиддин Насимий. Ёзилган пайти қандай долзарб бўлса, бизнинг замона ҳам шундай долзарб, — дейди адабиётшунос, публицист ҳамкасбим Шариф Юсупов. Шоҳназманинг шох байти. Уновони тикланганидан кўнгли тоғ, ети тиклига донинг кетган ҳофиз дўстим Фахриддин Умаров жўшиб кўйлайдиган назм.

Журналистика бўшамас муҳаббатини сардорат, саботу фидойилик, жасорату маҳорат, ҳолислик ва дийнат, кенг, теран билим, кўп илганиш, кешиш, кўриш, мулоқот, ўқиш, ўқиш, фикрлаш аҳими бирига қўшиб олиб бериш ўзигини бус-бутун бахшида эътиҳ демакдир. Бу касб, тўғрисида, хунарга ишти тушган одам, умри

бошқа касб соҳиблари умридан қисқа бўлишидан ҳам чўчимейди. Бошқалардан кам маош олиши ҳам ниятидан қайтаролмайди. Шундай. Яқинда кинолик журналист О. Мамиров бир мақоласида нега «фирқа, шўро аппарати ходимлари маоши икки баравар ошди-ю, журналистларники эса бор йўғи 40 фоизга, деб ёзди. Тўғри-де, алам қиладиган ҳол. Аппаратчилар кўп жиҳатдан журналистларга боғлиқлиги, уларсиз иши битмаслиги маълум.

Матбуот кўни Иттифоқнинг энг яхши журналистлик асарларига СССР

ган Головкин, Ардаев, Астафьев сингари марказий матбуот мухбирлари, ўзимизнинг айрим калтабин, рағзгўй қаламкашлар эканлиги сир эмас-ку. Қолаверса, айрим ҳарбий қисмларда ўзбек йиғиларига ёмон кўз билан қараш, уруш-жанжаллар, ҳатто қотилликлар жамоатчилиқ фикрини нотўғри шакллантирган ана шундай ғирром мақолаларга кўп жиҳатдан боғлиқ. Нодон бугунини доно тузатади, деган гап бор. Яхшиямки, «Ой бориб, омон қайтмаган болам» сиклари дедилик, ҳаққоний, ўт-кир мақолалар пайдо бўлди. Жум-

партиясининг XXIII съездидир. Жумҳуриятимиз коммунистлари ўз анжуманларида Ўзбекистонда юзага келган иқтисодий-сиёсий, иқтисодий вазиятни атрафлича, чуқур таҳлил этишди, аҳолининг турмуш даражасини, маданиятини, сиёсий онгини ошириш йўлидаги қийинчилик ва тўсиқларини бартараф этиш йўлларини белгилаб олишди.

Шуниси ачинарлики, ана шундай нуфузли анжуман минбаридан туриб, ўз аёби ва хаотисига иқдор бўлиш ўринга одамларни жалғиштириш ўрни ҳам бўлди. Бунга Қизил Байроқ орденли Туркистон ҳарбий округи кўшиқларининг кўмондони И. В. Фуженконинг нуқти яққол мисолдир. Хўрматли кўмондонимиз: «Айрим мақолаларнинг, хусусан, комсомол газеталаридаги ва «Ўзбекистон адаб-бийоти ва санъати» газетасидаги мақолалар муаллифларининг армиядаги иллатларини пеш қилиб, жамиятда армия хизматига барқарор салбий муносабатни тарқатиш йўлидаги уришлари жумҳурият аҳолисининг кўлгина қатламлари орасида қоралан-ди, жангчиларнинг сафарида эса ғазаб ва нафрат уйғотмоқда», деди. Генералнинг аҳолининг қайси қатламлари ва қайси жангчилар тўғрисида гапирганини билмадим-ку, аммо комсомол газеталари деганда «Еш ленинчининг эътиборда туғганилиги эканликдан ҳоли эмас. Шу боис мен у кишига маълум қилмоқчимиз: «Еш ленинчи» (шу жумладан, «Ўзбекистон адаб-бийоти ва санъати» газетасида) чиққан армия тўғрисидаги барча мақолалар Ўзбекистон халқининг барча қатламлари томонидан қўллаб-қувватланган. Бунга таҳририятга келган хатлар ҳам ақолини туювдир. Бундан ташқари, кўмондоннинг нуқтидаги ана бир жой бизни ажаблантирди: у киши хизматдан бўйин товлаганлар ва армиядан қо-

Икки оғиз сўз Булунгур ноҳиясидаги Гагарин номида давлат хўжалигининг биринчи бригадаси ҳақида. Учинчи бўлини қарашли бўлмаю ерларида деҳқончилик себр. 6 гектар майдонда патинжон, 2 гектар эртанг қарам, шунча ерда сармосоқ пилёз етиштирилипти. Токзор ва ғалладан ташқари 6 гектар ерга картошка ҳам ундиришган. Бу ишларда О. Норматов бош-қош.

Т. Давлатов олган суратда эса С. Тошмуродов ва Б. Маматқудовларнинг қарам йиғиш лаҳзалари акс этган.

чиб келганлар тўғрисида гапириб, айрим рақамларни келтирган. Аммо генерал нима ууун армиядан ўтган йил ва шу йилнинг биринчи армияда ҳалок бўлиб қайтган ўзбек ўқонлар тўғрисида лог-мом-демади? Ошкоралик бўлгач, ҳўририга бўлсин-да хўрматли кўмондон!

СУХАНДОНЛИКДАН—ИШБИЛАРМОНЛИККА

журналистлар уюшмасининг муқофоти берилди. Учга жумладан «Кўлакан» («Затмение») очерки учун «Огонёк» журнали мухбири А. Э. Головкин ҳам муқофотга муносиб қўрилган жумҳуриятимиз жамоатчилигини ажаблантирди, норозилик уйғотди. (Хайриятки «Известия» газетаси мухбири В. Б. Ардаевнинг «Фаргона водийсидаги феодал воқеалар ҳақидаги оператив репортажлар туркуми» тақдирланмапти. «Журналистские новости»да берилган даъвогарлар рўйхатида унинг ҳам номи бор эди). Сузни тинчтириш ўрнига лойка-тайтиган, воқеаларни шоша-пиша. Бир томонлама, ноҳолис ёртган, ҳаёлига келган вақимали ташбеҳларни ўйламай-натмай ишлатиб, ҳалқимиз шайнига маламотлар ёдғарган, кескин норозилик, митингларга сабаб бўл-

жумҳуриятимиз йиғилари Туркистон ҳарбий маъвасидаги қўрилиш қисмларида хизмат қилаётган бўлишдики, бу — кўпчиликнинг яққил саъйи-ҳаракати самарасидир.

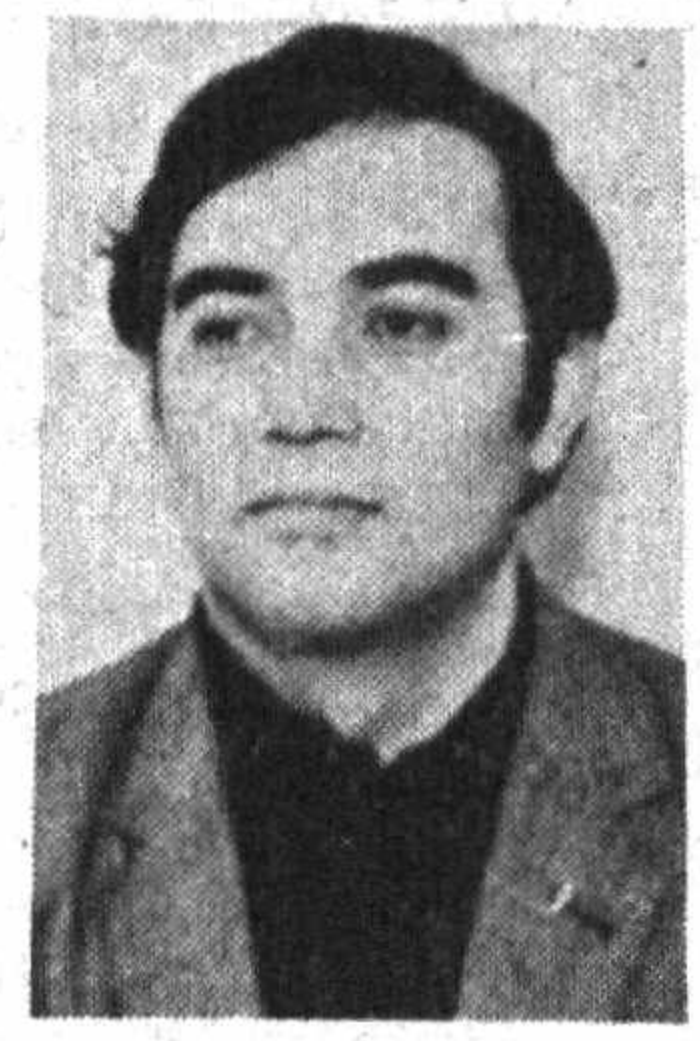
БАЙРАМ КУНЛАРИ тағин бир қўрилгилсиз ҳол юз берди. Бу — Андижон воқеаси, ҳақиқий айбдорларни аниқлаш, жазолаш керак, албатта. Лекин масаланинг илдиз анча чуқур кўринади. Ишқилиб, ҳозирча гапини олиб қочар, эдиб қочар марказдаги ва ўзимиздаги айрим журналистларга инсоф берсин. Комиссия масаланинг тўғрига етди, ҳақиқатни маълум қилади деган умиддамиз. Халқ Паркент воқеаси, Андижон воқеаси ҳақида тўла ҳақиқатни кутиб турибди.

Ва ниҳоят ҳаётимизда рўй берган энг муҳим воқеа Ўзбекистон Ком-

МАМЛАКАТИМИЗДА

Ислом УСМОНОВ,

«Еш ленинчи» рўзномасининг бўлим мудири.

ХАЛҚИМИЗГА қўйил қолмасдан илож йўқ. Ер юзи аҳолиси ўртасида Совет Иттифоқи меҳнатқашлари қабри сабр-тоқатли, келажакка умид кўзи билан қарашга ўрганиб қолганлар кам топилса керак, десам хато бўлмас. Чунки менинг ўзим ҳам шу жамиятнинг азёси сифатида эртанги кун умиди билан яшагача итиллапман.

Гапнинг индалдосини айтадиган бўлсак, мана беш йилдирки, бутун мамлакатимиз бўйлаб бир шарпа — қайта қўриш кезиб юрибди. Афсуски, уни тутиш, истаган томонга бұриш мумкин эмас. Шунча йиллар биз тоқат қилиб келган иқтисодий-маънавий инқирозга учраганлиги покланиш боис ағлаб етдик. Бошқалардан анча ёмон яшаётганимиз илк бор тан олинди. Муомаладаги пули-мизнинг кун сайин қадрияти наштанган ҳеч кимга сир бўлмади қолди.

Бунинг устига янги бозор иқтисодиётига ўтиш ҳақида СССР ҳукумати-нинг таклифи оловга мей сепганда таъсир кўрсатди, десам муболага бўлмас! СССР Олий Шўросининг сессияси минбаридан туриб айтилган янгиликни эшитган ҳар бир оила азёси эртанги кунга бирон нимани аҳтиёт қилиб қўйиб ташвишга ту-

шишди. Севдо тармоқларидаги ас-лида таққил бўлган озик-овқат мол-лари қўриб қолди. Умуман ҳақиқий аҳолини билмай туриб, кўр-кўрона ҳаракат ҳам бутун аҳолини жунбушга келтириши тўғрисида гап. Бозор иқтисодиётига ўтиш муносабати билан ай-рим истеъмол маҳсулотларининг қимматлашиши энг аввало кимга зарар! Дастлаб қўл учида кун кечираётган кам даромадли оилалар жабр тортади. Яна айтадиган бўлсак, маошга кўз тиккан экиллар ҳам нарх-навонинг ошишидан ҳало-ватини йўқотишди. Уларнинг иш ҳақи-га у ёки бу қўшимча қўйиши билан ҳеч нимани ўзгартириб бўл-маслиги аниқ.

Ҳаётимизнинг янгилиши погонаси-даги турли хил йиғилишларга қизқи-қиш кучли эди. Барчанинг қўлоғи динг бўлиб, ким қандай янги гап ай-таркин, деган ўйда бўларди. Кунлик рўзномалар тез фурсатда тарқалиб кетарди. Эндичи, ростини айтганда бўлсак, негадир ватандошларимиз мана бир неча ойдан бери бирор тўхтамага келмаётган СССР Олий Шўроси йиғилишида кўрилаётган масалаларга эътиборни йўқотишган. Ундан кўра кўпроқ РСФСР халқ де-

путатларининг I съезидига бўлган иқ-ти-содий мустиқлиқ йўлидан дадил бор-бартанининг арқин далилидир.

Бизни Болтнбўйи жумҳуриятлари-да аҳоли ҳамон безовта қилиб ту-рибди. Тўғри, мустиқлиқ сари қандам ташлаётган уч жумҳурият ҳали ҳам кўпгина тадбирларни амалга оширмоқда. Аммо айрим ҳолларда Иттифоқимизга эид тушаётган да-ва бутунлай ажралган ҳолда алоҳида давлат тузиш борасидаги тўғрилик, албатта, ўрганилмаган тўғрилик биз учун гапиртабий тўғрилик.

Азалдан ўрта Осиё халқлари бир-бирлари билан қон-қардош бўлиб

ҳам жумҳуриятнинг сиёсий ва иқ-ти-содий мустиқлиқ йўлидан дадил бор-бартанининг арқин далилидир.

Бизни Болтнбўйи жумҳуриятлари-да аҳоли ҳамон безовта қилиб ту-рибди. Тўғри, мустиқлиқ сари қандам ташлаётган уч жумҳурият ҳали ҳам кўпгина тадбирларни амалга оширмоқда. Аммо айрим ҳолларда Иттифоқимизга эид тушаётган да-ва бутунлай ажралган ҳолда алоҳида давлат тузиш борасидаги тўғрилик, албатта, ўрганилмаган тўғрилик биз учун гапиртабий тўғрилик.

Азалдан ўрта Осиё халқлари бир-бирлари билан қон-қардош бўлиб

қелиб чиқишига сабаб бўлмаганми? Бундан бир неча кун муқаддам Уш ва унга яқин бўлган бир неча ноҳия-ларда юз берган низолар дилларни қўнган қилди. Қон-қардош бўлиб кетган ўзбек ва қирғизларнинг бир-бирига ҳезланиб туриши ҳеч ақлга тўғри келмайди. Назаримизда иқти-со-дий сиёсий вазиятнинг ўз йўлига ташлаб қўйиши, бир миллатни бошқа халқдан устун қўйиши ҳам ҳунук оқибатга олиб келган. Энг аввало, маҳаллий ҳокимият раҳбар-лари адалатли қарорлар қабул қи-лишлари ва уларнинг оқилона бака-рилишини таъминлашлари керак эди.

Ленинград «ойна» жаҳоннамоеси июлдий жамоаси яратган юксак бадиий санъатдаги публицистик кўрсатулар фақат Ленинград вилояти-дагина эмас, балки Иттифоқимизда ҳам ўзининг миғиллаб муҳлисларига эга. Томошбдилар айниқса «600 со-нинг», «Бешикчи ёллар», «Теле-курьер» кўрсатуларини юксак баҳо-лашди. Улар ҳаётимиз демократ-тиқ қайта қўриш жараёнининг мураккаблиги ҳақидаги хабарларга жуда бойлиги билан ажралиб ту-ради.

СУРАТДА: тележурналист Светлана Соркина Суворов ҳарбий билим юрти музейидан кўрсатув тайёр-лаётир.

М. БЛОХИН суратга олган. (ТАСС суратлаҳаси).

қолиб кетмоқда. Бизни эса бугун ҳам, эртанга ҳам, сабр қилишга ва яхши кўнлар албатта келишига умид бог-лашга ундашмоқда.

САБРНИНГ ТАГИ ОЛТИНМИ?

ганининг гувоҳи бўлдик. Хўш, унинг сўзларида ишонса бўладими ёки бу ҳам кўп бор эшитган одатдаги ваддалардан бири эмасми, деган фикрга бориш ҳам мумкин.

Қозғоистон коммунистларининг нав-батдаги анжумани ҳам фақат жумҳу-риятда эмас, балки ундан ташқари-да ҳам катта қизиқиш уйғотди. Тўғри, уни Марказий ойнаи жаҳон орқали кенг ёритилмагани боис биз тўла тасавуру ҳосил қила олмадик. Съезд якуллари шунини кўрсатдики, қўшни жумҳурият коммунистлари ҳар қалай ўз анжуманларида анча фаол бўлиш-ган. Уларнинг қозоқ халқининг ақин келажакдаги тақдирини белгилаш бо-расидаги фикрлари ибрат оларди-ди. Айниқса Семипалатинскидаги яд-ро қуролларини синаш ер ости по-лигонини ёпиш ҳақидаги таклиф ҳам шу кунинг муҳим воқеаси бўлди. Яна бир нарсас: Қозғоистон КП МК-нинг Сиёсий бюроси тузилди. Бу

яшаб келишган. Ҳаммамизга маъ-лумки, бу ўлкани иқтилобдан олдин ва ундан кейинги дастлабки йиллар-да Туркистон деб аташган. Худди ана шу ўлкада ўзбеклар, қозоқлар, то-жиклар, қирғизлар ва бошқа миллат фарзандлари оғаниндек бўлиб ту-ришган. Уларнинг азалий дўстлигига ҳеч ким раҳна соллолмаган. 1924 йилги миллий чегараланиш ва бир қатор жумҳуриятларнинг тузилиши боис тан оладиган бўлсак, истамаган ҳолда бир-биримиздан узоқлашдик. Бир-биримиздан мол ажратадиган, ер устида гап чиқарадиган бўлдик.

Охири-оқибатда ўзлгимизни йўқоти-шимизга бир поғона қолди. Худди шу ўзлпш ҳам миллий низоларнинг

Афсуски, ундай бўлмади, тартибсиз-ликлар боис қурбонлар берилди. Уша ҳудудда яшаётган миғиллаб тинч аҳоли безовта. Уш вилоятига қўшни бўлган Андижонда ҳам ҳис-ҳаямонга эрк берилмоқда. Хўш, бунинг оқи-баты нимага олиб келади? Миллий низоларнинг кулфати шунки, ундан олдий ҳал жабр тортади. Ҳеч ким Арманистон билан Озарбайжон ўл-касидаги қўнгилириликнинг юртимиз-да тақорланишини истамайди.

САБРНИНГ ТАГИ ОЛТИН, деган иборани кўп ишлатамиз. Еки сабр қилсанг, гўрадан ҳовла пишар, дей-миш. Хўш, ҳақиқатан ҳам сабр-тоқат қилишининг чёки борми? Биз қачон ахши яшаб, кўнглимиз истаган иш-ни бажаришимиз ва бозор ёки севдо тармоқларига чиқиб зарур маҳсулотни харид қилиш имконига эга бўламиз? Билмадим. Жамини орзу-ҳавасларимиз ҳозирча қорғозда

ХОРИЖДА

Фаррух РАХИМ,

сиёсий шарҳловчи.

ИНСОНИАТ ҳаёти шу қадер тевкор, воқеаларга шу қадер бойки, гапнинг оини ҳар сафар «Хорижда» ойна-сузи остида берилганда мақолада қайси воқеани ёритсам экан, энг муҳими, энг диққатга сазовори қай-си бири экан, деб ўйлаиб қолади киши. Бирок бу сафар ундай бўлма-ди: СССР Президентининг Канада ва Америка Қўшма Штатларига қил-ган расмий сафари дунё воқеалари-нида энг муҳими менман дегандак яққол ажралиб турибди. Бу бежиз эмас, албатта, негаки икки буюк дав-лат — СССР ва АҚШ раҳбарларининг ҳар бир учрашуви инсоният тарихи-да сезиларли нз қолдирган.

Умуман олганда, мана, беш йил-дирки АҚШ ва Совет Иттифоқи дав-лат бошлиқларининг олий даражада-ги мулоқотлари анъана бўлиб қол-ди: Женева, Рейкьявик, Вашингтон, Москва, Нью-Йорк, Мальта кирғоқла-ри ва ана Вашингтон. Ана шу учра-шуларнинг ҳар бири икки буюк дав-лат ўртасидаги муносабатларнинг а-й-ишланмишига, ўзаро ишончининг, ер-юзнда ҳавфсизлик ва тинчликнинг му-стақамлашишига катта ҳисса қўш-ди.

Дастлабки икки учрашууда М. С.

Горбачев ва Р. Рейган бир-бирлари билан яқиндан танишиб, тушунишга эришишган. Уларнинг учинчи бор юз кўришишлари эса 1987 йили Ва-шингтонда ўртача ва қисқа масофа-ларга учувчи ракеталарни йўқ қи-лиш тўғрисидаги Шартномаини имзо-лаш билан якуланди. Орадан бир йил ўтган КПСС Марказий Кўмитаси-нинг Бош котиби Нью-Йоркда бир йўла АҚШнинг икки президенти — ҳали ўз ваколатини тошқириб улгур-маган Р. Рейган ва янги сайланган, аммо хали ўз вазифасини бажариш-га киршилмаган Ж. Буш билан муло-қотда бўлди. Мальта кирғоқларидаги навбатдаги учрашууда эса икки дав-лат бошлиқлари қирғ йилдан кўпроқ вақт давонда инсониятнинг хавотир-да ва ташвишда яшагача мажбур этган «совуқ урушга хотина ясади».

Хўш, СССР ва АҚШ президентла-рининг бу сафарги учрашувидан нима кутиб мўмин экан? Стратегик қурол-ларнинг қисқартириш тўғрисидаги Шартномаининг имзоланишининг! Яшириқнинг ҳожати йўқ, кўнглини шунин кутганиди. Лекин ундай бўлма-ди. Аммо бундан олди даражадаги мулоқот самарасиз ўтибди-да, деган хувосага келмаслик керак. Зеро,

Вашингтондаги совет элчихонасида икки мамлакат пойтахтларида Совет Иттифоқи ва Қўшма Штатларнинг маданият-ахборот марказини таъсис этиш ва икки давлат божиқоналар хизмати ўртасида ҳамкорлик ўрна-тиш тўғрисидаги битимларнинг имзо-ланиши ўзаро ишонч сўзлагани эмас, балки амалий ва ҳаётий экан-лигини тасдиқлайди. Битимлар ора-сида энг диққатга сазовори «Шев-рон» компаниясининг Касий денги-зи ноҳиясидаги Тенгиз нефть кони-да олиб борилаётган иланишларда қатнашишига келишиб олингани бўл-ди, десам янглишмасман. Ватанимиз

ҳам, бу кўчишини ҳеч қандай тўсиқ-сиз амалга ошишини истарди. Биз шунингдек Куба, бирлашган Герма-ниянинг НАТОда бўлиши ва бошқа қатор масалаларда ҳам турлича фикрга эгамиз. Бирок мен Прези-дент Горбачев билан Кэмп-Дэвидда норасмий суҳбатлашганимизда ислохот ва ошқоралик тарафдори бўлган ян-ги совет раҳбари ҳақиқатан ҳам буюқ одам деб ўйладим».

М. С. Горбачевнинг Шимолий Аме-рика китъасида бўлиши шу билан тугамасди. Сафарининг бошида Прези-дентимиз Канадада бўлиб, мамлакат раҳбарлари билан мулоқотда бўл-

Варшава Шартномасида қатнашувчи давлатларнинг сиёсий маслаҳат ке-наши йиғилиши ҳам жаҳон жамоат-чилигида катта қизиқиш уйғотди. Бунини тушуниш қийин эмас. Негаки хавфсизлик қанчалик мустақамлан-са Варшава Шартномаси ва НАТО сингари ҳарбий блокларнинг ҳожати ҳам қолмайди.

Утган ҳафталардаги ана бир диқ-қатга сазовор воқеа Буюк Британия-нинг Бош вазираи М. Тэтчернинг Ва-танимизга қилган расмий таширфи бўлди. М. Тэтчер хоним Москвада СССР Президенти М. С. Горбачев, СССР Вазираи Кенгашаи Раиси Н. И. Рижков, СССР Мудоффа вазираи Д. Т. Язов, Москва шаҳар Шўросининг раиси Т. Х. Поповлар билан учра-шиб суҳбатлашди. Ва ниҳоят хориж-да юз берган ана бир муҳим воқеа Болгарияда ўтган сайловларда Бол-гария Социалистик партиясини гўлиб чиқди. Италияда бутун дунёдаги фут-бол иштиқозлари орақиб кутган XIV жаҳон биринчилиги бошланди. Аф-суски мамлакатимиздаги чарм тул иқлосмандлари учун футбол байрами кўнгидагидек бошланмади: СССР терма командаси уйинчилари иккала ўйиндан кейин ҳам мағлубият аламин-ни тордилар...

«Баҳор-ёз 80» туркумидаги Пьер Карден услубига мансуб бу киши моделини совет модельерлари Парижда намоиш этишмоқда.

АФП—ТАСС сурати.

келтириш мумкин. Фикримча давлат-имиз бошлиғи ҳам ҳеч қачон хориж-да, хозиргидай, оёғига, ҳурматга, меҳр-муҳаббатга сазовор бўлмаган. Таасуфки мамлакатимиз ичинда бў-лаётган ўзароки ҳақиқат хусусида ана шундай қончи билан ёзолмайман. Ушдан келган дастлабки таъшишли хабарни эшитганимдан буян бешир-ар: «Эй одамлар, сизларга нима бўл-ди! Қўнглимиз очини, душманлари-миз ноғорасига ўйнаманг! Насли-насабингиза бир, нияти-эътиқодингиз-динингиза бири! Бир-бирингизни қириб, ўрнингизни қимларга бўшатиб, буро-моқчисиз!» дея ҳайқиргани келди...

